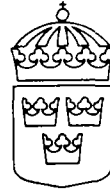

Regeringens proposition 1993/94:194

Avskaffande av diskriminering såvitt avser
fraktsatser och befordringsvillkor

Prop.
1993/94:194

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 24 mars 1994

Carl Bildt

Mats Odell
(Kommunikationsdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

För att uppfylla Sveriges åtagande enligt avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-avtalet) lämnas i propositionen förslag till en lag om avskaffande av diskriminering såvitt avser fraktsatser och befordringsvillkor.

1	Förslag till riksdagsbeslut	3
2	Lagtext	4
3	Införlivande på grund av EES-avtalet	12
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 24 mars 1994	14

1 Förslag till riksdagsbeslut

Prop. 1993/94:194

Regeringen föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till lag om avskaffande av diskriminering såvitt avser fraktsatser och beföringsvillkor.

Regeringen har följande förslag till lagtext.

Förslag till lag om avskaffande av diskriminering såvitt avser fraktsatser och befodringsvillkor

Härigenom föreskrivs följande.

Lagens ändamål

1 § Föreskrifterna i denna lag meddelas för att Sverige skall uppfylla sina förpliktelser enligt avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES).

Bestämmelser enligt EES-avtalet skall gälla som svensk rätt

2 § Följande bestämmelser i rättsakter inom Europeiska gemenskaperna (EG), som det hänvisas till i bilaga XIII till avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-avtalet), skall gälla som svensk lag: Rådets förordning (EEG) nr 11 om avskaffande av diskriminering såvitt avser fraktsatser och befodringsvillkor enligt artikel 79.3 i Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, i dess lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 3626/84 av den 19 december 1984.

För tillämpningen av artiklarna 11-26 i förordning (EEG) nr 11, se EES-avtalets protokoll 21.

3 § De svenska texterna till de i 2 § angivna rättsakterna¹ finns i bilaga 1 och bilaga 2 till denna lag.

4 § De danska, engelska, finska, franska, grekiska, isländska, italienska, nederländska, norska, portugisiska, spanska, svenska, och tyska texterna skall ha samma giltighet.

EES-anpassning av bestämmelserna

5 § När bestämmelserna innehåller begrepp eller hänvisar till förfaranden som är utmärkande för EG:s rättsordning, exempelvis

- ingresser,
- adressaterna för EG:s rättsakter,
- hänvisningar till territorier eller språk inom EG,

¹ Texterna på finska, isländska och norska finns tillgängliga hos Utrikesdepartementet. Texterna på de övriga språken finns publicerade i Europeiska gemenskapernas officiella tidning (EGT).

- hänvisningar till inbördes rättigheter och skyldigheter för EG:s medlemsstater, deras offentliga organ, företag och enskilda personer i dessa stater,
- hänvisningar till informations- och anmälningsförfaranden, skall bestämmelserna i följande protokoll tillämpas:
 1. EES-avtalets protokoll 1 om övergripande anpassning i den lydelse protokollet har efter ändringar enligt protokollet den 17 mars 1993 med justeringar av EES-avtalet.
 2. Protokoll 1 till avtalet mellan EFTA-staterna om upprättandet av en övervakningsmyndighet och en domstol.
 3. Protokoll 1 till avtalet om en ständig kommitté för EFTA-staterna.Protokollen finns intagna i lagen (1992:1317) om ett europeiskt ekonomiskt samarbetsområde (EES).

6 § När rättsakterna i 2 § innehåller hänvisningar till Romfördraget skall dessa i stället avse följande artiklar i EES-avtalet

- artikel 79 EEG = artikel 50 EES,
- artikel 214 EEG = artikel 122 EES.

Hänvisningarna till artiklarna 74, 75, 172, 192, 207 och 209 i Romfördraget skall inte anses relevanta.

7 § Med EFTA-stat avses i denna lag en medlem av Europeiska frihandelssammanslutningen för vilken EES-avtalet har trätt i kraft.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1994.

RÅDETS FÖRORDNING nr 11

om avskaffande av diskriminering såvitt avser fraktsatser och befordringsvillkor enligt artikel 79.3 i Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 75 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

med beaktande av följande:

Enligt artikel 79.3 skall rådet i fråga om transporter inom gemenskapen fastställa regler för avskaffande av sådana former av diskriminering som avses i artikel 79.1.

Detta kräver förbud mot sådana former av diskriminering, som t.ex. tillämpning av priser eller andra transportavgifter och villkor som i praktiken skulle göra diskriminering.

Att kontrollera vilka transportavgifter och transportavtalsvillkor som tillämpas och att spåra eventuell diskriminering är genomförbart endast om berörda transportörer och förmedlare åläggs att lämna uppgifter, att upprätta en färdhandling där sådana uppgifter kan kontrolleras och att stå till förfogande för inspektion.

För att se till att dessa föreskrifter efterlevs bör det inrättas ett påföljdssystem som skall utvärderas av den domstol som har oinskränkt prövningsrätt i enlighet med artikel 172 i fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Denna förordning skall tillämpas på godstransporter på järnväg, väg eller inre vattenvägar inom gemenskapen, med

undantag för sådant gods som räknas upp i bilagorna 1 och 3 till Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stål-gemenskapen.

Artikel 2

1. Denna förordning skall tillämpas på alla godstransporter som utförs från eller till en plats inom en medlemsstats territorium, inräknat godstransporter mellan medlemsstater och tredjeländer eller associerade länder.

2. Denna förordning skall endast tillämpas på de delar av en färd som äger rum inom gemenskapen.

3. Denna förordning skall även tillämpas på de delar av en färd som sker på järnväg, väg eller inre vattenvägar, även om godset fraktas med andra transportmedel på andra delar av färden.

Artikel 3

När en transport, som regleras av ett enda kontrakt, utförs av flera transportörer efter varandra, skall denna förordning gälla för var och en av transportörerna i fråga om den del av transporten som han utför.

Artikel 4

1. Vid transporter inom gemenskapen får det inte förekomma någon diskriminering som består i att transportörer tillämpar olika fraktsatser och befordringsvillkor på grund av godsets ursprungs- eller bestämmelse-land för att frakta samma slag av gods samma väg.

Detta förbud skall inte inverka på giltigheten av civilrättsliga avtal.

2. Det är vidare förbjudet att uppställa tariffer eller fastställa fraktsatser och befordringsvillkor, oavsett av vilket slag, vilkas tillämpning skulle innebära en diskriminering i den mening som avses i punkt 1.

3. Förbuden enligt denna artikel skall gälla från och med den 1 juli 1961.

Artikel 5

1. Före den 1 juli 1961 skall regeringarna anmäla till kommissionen de tariffer, konventioner, prisöverenskommelser och befördringsvillkor som tillämpas i respektive land och som innebär att fraktsatserna och villkoren är olika på grund av godsets ursprungs- eller bestämmelse-land för att frakta samma slag gods samma väg. Åtgärder av detta slag som införs längre fram skall genast anmälas till kommissionen.

2. Före den 1 juli 1961 skall transportföretagen lämna sina respektive regeringar alla uppgifter av betydelse om sådana tariffer, konventioner, prisöverenskommelser och befördringsvillkor som avses i föregående punkt och genast anmäla åtgärder av detta slag som införs längre fram.

3. Denna artikel skall tillämpas på godstransporter som utförs från eller till en plats inom en medlemsstats territorium.

Artikel 6

1. För varje godstransport inom gemenskapen skall det finnas en transporthandling med uppgifter om

- avsändarens namn och adress,
- varuslag och vikt,
- ort och datum för godsets mottagande för transport,
- lossningsplats,
- färdväg eller färdlängd, om dessa omständigheter motiverar ett annat pris än det som normalt tillämpas,
- eventuella gränspassager.

2. Transporthandlingarna skall upprättas i dubbla exemplar och vara numererade. Ett exemplar skall medfölja godset; det andra exemplaret skall behållas av transportören i två år, räknat från transportdagen, och arkiveras i löpande nummerordning. Det sistnämnda exemplaret skall innehålla uppgifter om fullständiga transportkostnader, oberoende av i vilken form de förekommer, och om andra debiteringar och eventuella rabatter eller andra faktorer som påverkar fraktsatser och befördringsvillkor.

3. Om det är möjligt att få alla de uppgifter som anges i punkt 1 genom befintliga handlingar och att genom dessa,

tillsammans med transportörens fardskrivar- och redovisningssystem, få fullständig information om fraktsatser och befördringsvillkor, så att de i artikel 79.1 av fördraget avsedda formerna av diskriminering därigenom kan fås att upphöra eller undvikas, skall transportörerna inte åläggas att införa nya handlingar.

4. Transportören skall ansvara för att transporthandlingarna upprättas på ett riktigt sätt.

Artikel 7

1. Föreskrifterna i artikel 6 skall träda i kraft den 1 juli 1961.

2. Efter samråd med rådet får kommissionen i en förordning som utfärdas före den 1 juli 1961 senarelägga detta ikraftträdande till senast den 1 januari 1964 för vissa slags transporter som kommer att bestämmas senare.

Artikel 8

Föreskrifterna i artikel 6 skall inte gälla

- a) godstransporter med en högsta totalvikt på fem ton som skickas från en avsändare till en och samma mottagare,
- b) godstransporter inom en medlemsstat om totalt högst 100 km,
- c) godstransporter mellan medlemsstater om totalt högst 30 km.

Artikel 9

Föreskrifterna i artikel 6 skall inte gälla godstransporter som ett företag utför för egen räkning, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

- Godset skall transporteras på fordon som ägs eller som köpts på avbetalning av företaget och som körs av egna anställda.
- Transporterna skall endast utgöra en biverksamhet i förhållande till företagets hela verksamhet.
- Det transporterade godset skall vara företagets egendom eller ha sålits, köpts, lånats, utlånats, hyrts ut eller hyrts, tillverkats, förädlats eller reparerats av företaget.
- Syftet med färden skall vara att frakta godset till eller från företaget eller att flytta det antingen inom företaget eller utanför detta för företagets egen räkning.

Artikel 10

Om inga bestämmelser har fastställts före den 1 juli 1963 enligt artiklarna 74 och 75 i fördraget i fråga om offentliggörande av fraktsatser och befordringsvillkor, skall beslut om offentliggörandets form, innehåll och omfattning, tillsammans med andra lämpliga åtgärder, fattas i enlighet med artikel 79.1 och 79.3 i fördraget, varvid det skall beaktas att samtliga sådana beslut och åtgärder måste överensstämma med den gemensamma transportpolitiken.

Artikel 11

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5 i denna förordning skall regeringar och företag på kommissionens begäran lämna de kompletterande upplysningar som behövs om tariffer, konventioner, prisöverenskommelser och befordringsvillkor.

2. Kommissionen får fastställa en tid som inte får understiga en månad för lämnande av sådana upplysningar.

3. Om kommissionen begär att ett företag skall lämna upplysningar, skall kommissionen genast underrätta regeringen i den medlemsstat där företaget har sitt säte om detta genom att skicka en kopia av sin begäran om upplysningar till regeringen.

4. Upplysningar behöver inte lämnas om en medlemsstat anser att detta skulle innebära att förhållanden rojs i strid med statens väsentliga säkerhetsintressen.

Artikel 12

1. Transportörer som debiterar olika priser och tillämpar olika villkor för transport av samma slags gods samma väg på grund av godsets ursprungs- eller bestämmelse-land, skall på kommissionens begäran visa att sådant handlande inte strider mot bestämmelserna i denna förordning.

2. Debitering av olika priser och tillämpning av olika villkor skall inte anses strida mot denna förordning, om förhållandet endast är en följd av konkurrensen mellan transportörer eller beror på tekniska eller ekonomiska driftsförutsättningar som är speciella för transporter längs ifrågakvarande transportled.

Artikel 13

1. Speditörer och förmedlare av transporttjänster skall på begäran av sin regering eller av kommissionen lämna alla

upplysningar som har betydelse i fråga om tillhandahållna tjänster och tillämpade priser och villkor.

2. Denna skyldighet skall även gälla för direktleverantörer av bitjänster till transporter när direktleverantörernas och transportörernas vederlag ingår i ett debiterat totalbelopp.

3. Föreskrifterna i artikel 11.2, 11.3 och 11.4 skall även tillämpas på begäran och upplysningar i enlighet med denna artikel.

Artikel 14

1. Medlemsstaterna skall ansvara för kontrollen av att transportörernas skyldigheter enligt artiklarna 5.2, 6 och 11 och informationsplikten enligt artikel 13 fullgörs.

De skall efter samråd med kommissionen fatta beslut om de åtgärder som är nödvändiga för detta ändamål före den 1 juli 1961.

2. Om det visar sig nödvändigt för att verkställa denna förordning får kommissionen skicka sina tjänstemän eller experter på inspektionsbesök för att kontrollera och övervaka att företagens skyldigheter enligt artiklarna 5, 6, 11 och 13 i denna förordning fullgörs.

Representanterna för kommissionen skall därvid ha rätt och befogenhet att

- a) kontrollera företagets böcker och andra redovisningshandlingar,
- b) ta kopior eller utdrag av sådana böcker och handlingar på platsen,
- c) äga tillträde till företagets alla lokaler, områden och fordon,
- d) begära förklaringar på alla punkter som rör företagets böcker och redovisningshandlingar.

När representanter för kommissionen utövar dessa rättigheter skall de uppvisa en passersedel av vilken framgår att de är berättigade att utföra allt nödvändigt inspektionsarbete enligt denna artikel. De skall medföra en skriftlig fullmakt där namnet på det företag som skall inspekteras samt inspektionens syfte skall vara angivet. Den skriftliga fullmakten och de personers ställning som ansvarar för genomförandet av inspektionen skall meddelas berörd medlemsstat i förväg.

På begäran av denna medlemsstat eller av kommissionen får tjänstemän i den staten biträda kommissionens representanter då dessa fullgör sina uppdrag.

Om ett företag vägrar att underkasta sig en inspektion enligt denna förordning, skall den berörda medlemsstaten lämna kommissionens representanter det stöd och den hjälp som behövs för att genomföra enligt givna instruktioner. Medlemsstaterna skall efter samråd med kommissionen besluta om de åtgärder som är nödvändiga för detta ändamål före den 1 juli 1961.

3. Alla som deltar i inspektioner enligt denna artikel skall iaktta sekretess i enlighet med artikel 214 i fördraget.

Artikel 15

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 79.4 i fördraget skall kommissionen och medlemsstaterna se till att alla uppgifter som de fått med stöd av artiklarna 5, 11, 13 och 14 förblir konfidentiella.

2. Om inte rådet enhälligt fattar annat beslut, får upplysningar som inhämtats på detta sätt endast användas för att genomföra denna förordning.

Artikel 16

Efter samråd med kommissionen skall medlemsstaterna inom den i artikel 14 1 föreskrivna tiden fastställa lämpliga påföljder för

- a) transportörer som underlåter att efterleva de i artiklarna 5.2 och 6 fastställda reglerna,
- b) företag som, efter att ha anmodats att till sin regering lämna de i artiklarna 11 och 13 angivna upplysningarna, underlåter att göra det inom fastställd tid,
- c) företag som medvetet lämnar oriktiga upplysningar till sin regering.

Artikel 17

1. Om ett företag underlåter att lämna sådana upplysningar som begärs av kommissionen enligt artiklarna 11 och 13 inom fastställd tid eller medvetet lämnar oriktiga upplysningar till sin regering, får kommissionen i enlighet med artikel 79.3 andra stycket i fördraget besluta om en påföljd om högst 500 ecu för berört företag och ange en ny tidpunkt då begärda upplysningar skall ges in. Om samma företag underlåter att lämna upplysningarna vid den nya tidpunkten, får ett nytt sådant beslut fattas.

2. Sådana påföljder får dock beslutas endast om upplysningarna har begärs i form av ett beslut, där det uttryckligen har hänvisats till de påföljder som föreskrivs i denna artikel.

Artikel 18

1. Om kommissionen konstaterar att det föreligger diskriminering i enlighet med artikel 79.1 i fördraget, får den för varje enskilt fall av diskriminering genom beslut enligt artikel 79.4 besluta om en påföljd för den ansvarige transportören om högst 20 gånger det mottagna eller begärda vederlaget för transporten.

2. Om diskriminering enligt artikel 79.1 i fördraget fortsätter trots att kommissionen har beslutat om att sådan diskriminering skall upphöra, får den för varje enskilt fall av diskriminering i enlighet med artikel 79.4 besluta om en påföljd för den ansvarige transportören om högst 10 000 ecu.

3. Innan kommissionen beslutar om en påföljd enligt artikel 17 i denna förordning skall den rådfråga alla berörda medlemsstater, som skall få kopior av alla handlingar och allt bevismaterial som samlats in i samband med den utredning som genomförs av kommissionen enligt artikel 79.4 i fördraget. Varje rådfrågad medlemsstat får inhämta yttrande från ett fristående nationellt organ och skall svara inom två månader.

Artikel 19

Beslut med stöd av artiklarna 17 och 18 skall inte vara av straffrättslig natur.

Artikel 20

Innan beslut fattas enligt med artiklarna 17 och 18 skall det berörda företaget underrättas om föreslagna åtgärder.

Kommissionen skall för information tillställa berörda medlemsstater kopior av beslut som fattats med stöd av artiklarna 17 och 18.

Artikel 21

Vid tillämpningen av de föregående artiklarna skall den beräkningsenhet gälla som har fastställts för upprättande av gemenskapens budget enligt artikel 207 och 209 i fördraget.

Artikel 22

Alla företag, oberoende av om de regleras genom offentlig rätt eller civilrätt, skall ansvara för sina anställdas handlingar i fråga om efterlevnaden av denna förordning. Denna bestämmelse skall även gälla de i denna förordning fastställda påföljderna.

Artikel 23

Påföljd, som beslutats av kommissionen med stöd av artiklarna 17 och 18, skall verkställas på det sätt som fastställts i artikel 192 i fördraget. Belopp som influiter till följd av verkställigheten av dessa påföljder skall överföras till Europeiska ekonomiska gemenskapen och redovisas som intäkt i dess budget.

Artikel 24

När en medlemsstat med stöd av artikel 79.4 i fördraget lämnar in en ansökan om utredning av ett fall som den anser

utgöra diskriminering, skall ansökan ange de skal som den grundar sig på.

Artikel 25

1. Innan kommissionen fattar ett beslut eller ålägger en påföljd enligt artikel 18 i denna förordning, skall den inhämta förklaring från den berörda personen eller dennes ombud; kommissionen kan utse en av sina tjänstemän att motta förklaringen.

2. I enlighet med artikel 172 i fördraget skall Europeiska gemenskapernas domstol ha obegränsad domsrätt i fråga om sådan påföljd som ålagts med stöd av artiklarna 17 och 18. Kommissionen får inte verkställa påföljden förrän klagotiden har gått ut.

Artikel 26

Kommissionen skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att verkställa denna förordning.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 juni 1960.

På rådets vägnar

P. GREGOIRE

Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 3626/84

av den 19 december 1984

om ändring i förordning nr 11 om avskaffande av diskriminering såvitt avser fraktsatser och beföringsvillkor enligt artikel 79.3 i Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 75 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande¹,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande², och

med beaktande av följande:

I rådets direktiv 84/647/EEG³ föreskrivs att transportörer som fraktar gods för egen eller annans räkning får använda hyrda fordon.

Definitionen av godstransporter på väg för egen räkning i artikel 9 i förordning nr 11⁴ omfattar inte användning av hyrda fordon; denna förordning behöver därför ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Första strecksatsen i artikel 9 i förordning nr 11 skall ersättas med följande:

"— Godset skall transporteras med fordon som företaget äger, har köpt på avbetalning eller hyr, i det senare fallet förutsatt att fordonen uppfyller villkoren i artikel 2 i direktiv 84/647/EEG¹.

¹ EGT nr L 335, 22.12.1984, s. 72."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1986.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater

Utfärdad i Bryssel den 19 december 1984.

På rådets vägnar

J. BRUTON

Ordförande

¹ EGT nr C 10, 16.1.1984, s. 91.

² EGT nr C 35, 9.2.1984, s. 19.

³ EGT nr L 335, 22.12.1984, s. 72.

⁴ EGT nr 52, 16.8.1960, s. 1121/60.

Genom avtalet om europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), som trädde i kraft den 1 januari 1994, har Sverige åtagit sig att införliva relevanta delar av EG:s existerande regelverk med svensk rätt. I EES-avtalets bilaga XIII avsnitt I punkten 6 ingår rådets förordning (EEG) nr 11 om avskaffande av diskriminering såvitt avser fraktsatser och beföringsvillkor enligt artikel 79.3 i Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT nr L 052, 16.8.1960, s. 1121) i dess lydelse enligt

- anslutningsakten för Danmark, Irland och Storbritannien (EGT nr L 073, 27.3.1972, s. 148),
- rådets förordning (EEG) nr 3626/84 av den 19 december 1984 (EGT nr L 335, 22.12.1984, s. 4).

Rättsakterna innehåller bestämmelser om avskaffande av diskriminering såvitt avser fraktsatser och beföringsvillkor. Av ingressen till rådets förordning (EEG) nr 11 framgår att det krävs ett förbud mot sådana former av diskriminering som t.ex. tillämpning av priser eller andra transportavgifter och villkor som i praktiken skulle utgöra diskriminering. Vidare sägs att för att kontrollera vilka transportavgifter och transportavtalsvillkor som tillämpas och för att spåra eventuell diskriminering måste berörda transportörer och förmedlare åläggas att lämna uppgifter och att upprätta färdhandlingar där sådana uppgifter kan kontrolleras.

Den ändring i förordningen (EEG) nr 11 som skedde genom den omnämnda anslutningsakten saknar relevans för Sveriges del och har därför utelämnats i lagförslaget.

Den grundförordning, rådets förordning (EEG) nr 11, som införlivas med svensk rätt beslutades för mer än tjugo år sedan. Det torde inte förekomma att det i dag sker någon diskriminering av det slag som bestämmelserna i förordningen tar sikte på. Förordningen kommer därför sannolikt inte att få någon praktisk betydelse. Det kan för övrigt noteras att i Danmark har motsvarande bestämmelser inte tillämpats i praktiken. Det är emellertid Sveriges skyldighet enligt EES-avtalet att införliva relevanta delar av EG:s existerande regelverk med svensk rätt. Enär de berörda rättsakterna till sin natur avser ingrepp i enskildas ekonomiska förhållanden måste de enligt 8 kap. 3 § regeringsformen införlivas med svensk rätt genom lag.

Beträffande rådets förordning (EEG) nr 11 sägs i bilaga XIII till EES-avtalet att bestämmelserna skall, inom ramen för detta avtal, tillämpas med följande anpassning: "För tillämpningen av artiklarna 11-26 i denna förordning, se protokoll 21". I protokoll 21 saknas dock en hänvisning till den aktuella förordningen. Avsikten får dock anses vara att EFTA:s övervakningsmyndighet i stället för kommissionen skall åläggas de uppgifter som ankommer på kommissionen i förordningen. Denna oklarhet i lagstiftningen har framkommit under beredningen av

detta lagstiftningsärende och frågan bör snarast tas upp till behandling i EFTA:s transportkommitté. Prop. 1993/94:194

Lagrådet

Innehållet i lagförslaget är sådant att Lagrådet enligt huvudregeln i 6 kap. 18 § andra stycket regeringsformen bör höras över det. Detta gäller dock enligt samma lagrum inte om Lagrådets hörande skulle sakna betydelse på grund av frågans beskaffenhet eller skulle fördröja lagstiftningsfrågans behandling så att avsevärt men skulle uppkomma. Det är med hänsyn till Sveriges förpliktelser enligt EES-avtalet av stor vikt att lagen kan träda i kraft så snart som möjligt. Lagen innebär endast ett införlivande av EG-rättsakter med svensk rätt. Förfarandet vid införlivandet följer gängse mönster och erbjuder inte några svårare överväganden beträffande utformningen av lagstiftningen. Hörande av Lagrådet riskerar även att fördröja ikraftträdandet. På grund av förslagets beskaffenhet anser regeringen att Lagrådets hörande kan underlåtas. Lagrådets yttrande har därför inte inhämtats.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 24 mars 1994

Närvarande: statsministern Bildt, ordförande, och statsråden
B. Westerberg, Friggebo, Johansson, Laurén, Hörnlund, Olsson,
Svensson, af Ugglas, Dinkelspiel, Hellsvik, Wibble, Björck,
Davidson, Könberg, Odell, Lundgren, Unckel, P. Westerberg

Föredragande: statsrådet Odell

Regeringen beslutar proposition 1993/94:194 Avskaffande av
diskriminering såvitt avser fraktsatser och beföringsvillkor.